

което е захранено съ майчиното си млѣко, прилича на майка си. Подъ думата „майчино млѣко“ разбирамъ онова млѣко, което съдѣржа въ себе си качествата на любовъта. Подъ думата „майчино млѣко“ разбирамъ словесното млѣко. Който се храни съ такова млѣко, той става истински човѣкъ. Душата се храни съ словесното млѣко, вследствие на което съдѣржа качествата на това млѣко. Когато цитираме стиха, че истината ще ви направи свободни, имаме предъ видъ присѫтствието на Словото, на Божия Духъ въ човѣшката душа. Свободенъ може да бѫде само онзи, който носи истината въ себе си. Дето е истината, тамъ сѫ и любовъта, и мѫдростъта.

Всички хора, религиозни и свѣтски, очакватъ идването на Духа. Защо Го очакватъ? Защото Той внася въ човѣка онази свѣтлина, която разкрива пѫтищата на живота. Безъ свѣтлината и знанията на Духа, човѣкъ се намира въ тѣмнината, като въ тѣмна, бурна нощъ. Каквото е слѣнцето за физическия човѣкъ, такова нѣщо е Духътъ за духовния човѣкъ. Както безъ слѣнце човѣкъ не може да използва физическите блага, така и безъ Духа не може да се ползува отъ благата на духовния свѣтъ. Дойде ли Духа въ човѣка, той става ученъ, силенъ, богатъ, здравъ, щастливъ. Съ Духа той всичко може да направи. Безъ Духа човѣкъ е слабъ и немощенъ, нищо не може да постигне. Това значи, да живѣе човѣкъ само съ човѣшкото съзнание. Когато Божественото